

דעם רבינ'ס

עוּכַס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער.

מיר שטייען שוין ביי שבת סליחות, ווען עס הייבן זיך אן די הייליגע לעכטיגע טעג, וואס ווערן אנגערופן ימים נוראים. פון מוצאי שבת ביז יום כפור וועלן מיר יעדן טאג זאגן סליחות, יעדעס קינד לויט זיין עלטער און צושטאנד.

וואס מיינט סליחות? דער אויבערשטער, מיט זיין גרויס רחמנות, האט אינז געגעבן פערציג טעג פון סליחה מחילה, וואס משה רבינו האט גע'פוטעלט' ביים אויבערשטן, א פארצייאונג אויף די זינד וואס די אידן האבן געטון אין מדבר.

און דער באשעפער מיט זיין גרויס רחמנות עפנט זיינע הענט פון דאסניי און נעמט אן אונזער תשובה

פון סיי וועמען, נישט קיין חילוק אין וואספארא מצב ער געפינט זיך.

דער הייליגער רבי איז אונז מגלה פון וואו עס נעמט זיך אז א איד זאל ליידער עובר זיין אויף אן עבירה. אין שיחות הר"ן (אות פ"ט) זאגט דער רבי אז לויט די קדושה וואס א איד פארמאגט, קומט נישט ער זאל טון עבירות, נאר פון די צרות וואס די אידן גייען אריבער אין גלות, וואו מען ליידיט פון די גוים דורכדעם קומט מען חס ושלום צו טון עבירות.

קומט אויס אז די עבירות קומט פון די סטרא אחרא, וועלכע ווערט אנגערופן אדום, ער רופט

זיך "ראשון", אזוי ווי מען זעט אין פסוק ווען עשו איז געבוירן געווארן, 'וצא הראשון אדמוני', עשו איז דער ערשטער פון אלע עבירות און פון אים ווערט נאכגעשלעפט נאך עבירות, אזוי ווי עס שטייט, 'עבירה גוררת עבירה'. און אזוי ווערט ליידער פֿעק פון עבירות.

וואס איז דער תיקון דערפאר? לערנט אונז דער רבי אז דאס איז דורך לערנען און מקיים זיין די דרייצן מדות של רחמים. ווען א מענטש אויף דער וועלט, איז מקיים די אלע דרייצן מדות הרחמים, רחום וחנון, אך אפייס א.א.וו. דאס מיינט אז מען זאל האבן רחמנות און פארמערן

צו טון חסד, מיט דעם איז ער מעורר רחמנות אין הימל, אזוי פאלן אראפ אלע שלעכטע מקטרגים און זיי ווערן אונטערדריקט.

אין די טעג זאגן מיר אן א שיעור מאל דעם "קל מלך יושב על כסא רחמים, מעביר ראשון ראשון", ווען מיר זענען מקיים דא אונטן די דרייצן מדות הרחמים, איז דער אויבערשטער מוחל די עוונות פון זיין פאלק, מעביר ראשון ראשון, ער פירט אריבער [ער נעמט אוועק] די ערשטע עבירה פון יעדע פֿעקל עבירות, און אלע אנדערע עבירות פונעם פֿעקל גייען צוריק צום אויבערשטן, אזוי ווערט א פארצייאונג.

א טענצל פון קראנקו בעט

המשך פון פאריגע וואך - ר' חיים בננימין בראד ז"ל

מיין טאטע איז געווען א פרייליכער אידל. איינמאל איז ער געווען זייער קראנק. ער איז געלעגן אין בעט שטערבליך קראנק, קוים וואס ער האט גע'אטעמט, אבער ווען זיינע חברים זענען אים געקומען באזוכן, איז ער ווי פון זיך אליין אראפגעשפרינגען פון בעט און שוין איז ער מיט די חברים ארויס געגאנגען א טענצל.

די אומשטענדן אין שטוב איז נישט געווען גרינג; דאס ארעמקייט האט זיך אנגעזען אויף יעדעס ווינקל. און צו דעם האט מען כסדר געהאט די שרעק פון די שטאטישע אינסטאנטן. צו קענען געבן א ריינע חנוף פאר די קינדער איז בכלל נישט געווען אזוי גלאטיג. מיין טאטע וואלט

געהאט אלע רעכטן זיך צו טונקן אין טרויער, אבער ניין! ער איז שטענדיג געווען פרייליך און גוט אויפגעלייגט. די מאמע האט אים אמאל געפרעגט: "וויאזוי ביסטו שטענדיג פרייליך, טראץ אונזערע שווערע איבערגייטעכצער?"

דער טאטע ענטפערט איר מיט א שמייכל: "דו וויסט גאנץ גוט אז איך בין א שוואכער מענטש. צו טראגן אפילו נאר א צענטל פון מיינע דאגות דארף מען טרעפן און אנגעפראסענעם גוי און אים אנלאדענען מיט די דאגות... אבער איך בין פרייליך אז איך בין א איד!"

א תפלה ביים ציון האט אים געמאכט טאנצן

מיין טאטע האט זיך זייער אפגעגעבן מיט מיין חנוף. ביז מיין בר מצוה בין איך געווען א בן יחיד (מיין ברודער, ר' ישראל איז געבוירן געווארן נאך מיין בר מצוה). דער טאטע האט מיר געשאנקן גאר אסאך פון זיין טייערע צייט. ער פלעגט מיר דערציילן וועגן די שטאט מעזיבוש, ספורים אויפן הייליגן בעל שם טוב, דער אפטער רב, רבי ברוך'ל פון מעזיבוש, דער דגל מחנה אפרים און נאך חשוב'ע אידן וועלכע האבן דא געוואוינט און אויפגעטון פאר אידישקייט.

לעבנדיג אין די יארן ווען די קאמעניסטן האבן ליידער געהאט דאס אויבערהאנט און האבן גערודפ'ט ערליכע אידן וועלכע

האבן געהיטן תורה און מצוות - ליידער, זענען די רודפים געווען אידישע קינדער רחמנא לצלו - האט מיין טאטע, מיט הארציגע רייד, מיר איבערגעגעבן דאס שטארקייט וואס א איד דארף האבן; דאס מסירות נפש פאר תורה און מצוות, שבת און כשרות, פאר אידישע חנוף

דארף מען זיין גרייט זיך מוסר נפש זיין. זיינע רייד האבן טאקע אריינגעדרינגען אין טיפעניש פון מיין הארץ.

ער גייט, ער גייט...

"מיין ברודער, יחזקאל איז געבוירן געווארן מיט געלעמטע פיס. ביי די דריי יאר אלט, האט ער נאכאלץ נישט געקענט גיין א טריט אליון. מיין מאמע האט געשיקט א בריוו צום טאט'ן, וועלכער האט געוויילט אין אומאן אין דער צייט, בעטנדיג ער זאל פועל'ן ביים רבי'ן א רפואה פארן קינד.

ביי מיר האט קיינער נישט דערלייגט!

אריינכאפן. זיכער וויל איך עס טון אבער פון וואו נעמט מען דעם סכום? סתם א טאג וואלט איך אויך נישט געהאט דאס געלט אבער נאכן חתונה מאכן איז מען דאך אויסגעזעקלט. האט דער אויבערשטער געהאלפן אז א געוויסע גרויסע סכום וואס איך האב שוין לאנג געווארט אויף דעם און געמיינט אז עס וועט אנקומען צו חתונה מאכן, האט זיך פארשלעפט. אין דעם מינוט וואס איך האב געדארפט פארן קיין אומאן איז דאס געלט אריין אין מיין באנק קאנטע. אויב עס וואלט אריינגעקומען נאר עטליכע טעג פריער וואלט פון דעם קיין זכר נישט געבליבן... יעצט אז ס'איז אנגעקומען ערב ראש השנה האב איך געזען פון דעם א סימן אז דאס האט דער אויבערשטער געשיקט פאר דעם צוועק צו פארן צום רבי'נס ראש השנה.

איי, עס איז דא נאך שטוב הוצאות? ווען א מענטש שיקט דיר א חתונה איינלאדענונג בייגעלייגט מיט דער סכום פון שפעזן צו קומען צו פארן צו זיין שמחה קענסטו זאגן אז דו וועסט ענדערש נישט פארן און נעמען דאס

ערב ראש השנה תשפ"א. די אנגעצויגנקייט איז אויפן העכסטן גראד. מען ווייסט נישט ווי עס וועט זיך אויסלאזן מיט די גאנצע פארעריי. דער גרעניץ גייט זיך יא פארמאכן? נישט פארמאכן? ווער קען וויסן? ביי מיר אין שטוב איז מען נאך געווען מער אנגעצויגן האלטנדיג עטליכע טעג פאר'ן חתונה מאכן. רוקן דער דאטום פריער? ארויסטראגן די חתונה קיין אומאן?... וואס איז ריכטיג צו טון? פון געלט רעדט מען שוין נישט. דער קאפ איז פארנומען מיט וויכטיגערע דאגות.

און... בום! דער גרעניץ האט זיך פארמאכט! די חסידים וואס האבן אריינגעכאפט צו פארן פרי האבן זוכה געווען צו זיין ביים קיבוץ פון דער נאנט, אבער וואס וועט זיין מיט די אנדערע טויזענטער וואס לעכצן און בענקן אנצוקומען קיין אומאן.

די חתונה איז אריבער בשלום און יעצט טראכט מען אלע מיני וועגן וואו מען קען אנקומען. בעלערוס, ענגלאנד, טערקיי ווער ווייסט וואו? אינצווישן דער געפילדער האב איך געהערט אז פאר א גרויסע סכום געלט קען מען זיך

ש'המלך ישלח אחריו
עבור שפל בךר כמוני

די ניינטע מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דעדציילט דער חכם און דער תם 3

מיט זיין שכל. וועט ער אויס ברענגען די אוצרות. איבער דעם מאכט מען א ממונה איבער די אוצרות א תם דווקא.

האט דער מלך גירופן א חכם און דעם תם (וואס ער איז א ממונה איבער די אוצרות) און ער האט זיי גשיקט צו די צוויי (דהיינו צום חכם און צום תם) און ער האט זיי גיגעבין בריוו צו איטליכן באזונדער. און ער האט זיי נאך בריוו גיגעבין צום גאברניר פון דער גאבערנא וואס די צוויי דהיינו דער חכם מיט דעם תם זענען אונטער אים.

און דער מלך האט גיהייסן אין דעם בריוו אז דער גאברניר זאל זיי שיקן בריוו פון זיינעט וועגן צום חכם און צום תם כדי אז זיי זאלן זיך ניט שרעקין. און ער זאל זיי שרייבן. אז די זאך איז ניט גייטיק. און דער מלך איז ניט גוזר דווקא אז זיי זאלן קומען. נאר סע איז ביי זיי די ברירה. אז זיי ווילן זאלן זיי קומען. נאר דער מלך וויל זיי זעהן.

זענען גיפארין די שלוחים דער חכם מיט דעם תם. און זענען גיקומען צום גאברניר. און האבן אים אפ גיגעבן די בריוו.

האט דער גאברניר נאך גיפרעגט אויף די צוויי קינדער האט מען אים גיזאגט. אז דער חכם איז א ווילדער חכם און א גרויסער עושר. און דער תם איז זייער א גרויסער תם. און ער האט אלייליי מלבושים פון דעם פעלץ פנ"ל.

האט זיך דער גאברניר מיישב גיווען. סע איז בודאי נט שייין אז מען זאל אים ברענגען פאר דעם מלך אין א פעלץ. האט ער אים גימאכט קליידער אזוי ווי סע קער צו זיין. און האט אריין גילייגט אין דער קארטע פון דער תם. און ער האט זיי גיגעבן בריוו פנ"ל.

און די צוויי קינדער. פלעגט די וועלט רופן חכם און תם. דעם האבן זיי גירופן חכם, און דעם האבן זיי גירופן תם. כאטשע סע איז פאר האנדן אסאך חכמים און תמים אויף דער וועלט. דא האט זיך עס אבער זייער אן גיזעהן, ווארין זיי זענען ביידע גיווען פון איין שטאט. און האבן אין איין חדר גילערנט און דער איז גיווען זייער א ווילדער חכם. און דער איז גיווען זייער א גרויסער תם (איבער דעם האט מען זיי די צו נעמען גיניבן דעם חכם און דעם תם)

און אין דער סקאסקע פאר שרייבט מען זיך איטליכן מיט אלע נעמען פון זיין פאמעליא. האט מען אנגישריבן אויף דעם. דעם צו נאמען. חכם. און אויף דעם. תם.

אמאל איז דער מלך גיקומען איבער דער סקאסקע. האט ער גיפונען די צוויי. ווי זיי זענען פארשריבן דער מיט דעם צו נעמען חכם. און דער מיט דעם צו נאמען תם. איז דאס באם מלך גיווען א וואונדער. וואס די צוויי האבן אזוינע צו נעמען חכם און תם. האט דער מלך זייער גיוואלט זיי זעהן.

האט זיך דער מלך מיישב גיווען. אז איך וועל פלוצים שיקן נאך זיי. אז זיי זאלן קומען פאר מיר. וועלן זיי זיך זייער איבער שרעקין. און דער חכם וועט גאר ניט וויסן. וואס צו ענפערין. און דער תם וועט אפער משוגע ווערין מחמת פחד.

האט זיך מיישב גיווען דער מלך אז ער זאל שיקן א חכם צום חכם. און א תם צום תם. נאר ווי קריגט מען אין איין עיר מלוכה א תם. ווארין אין איין עיר מלוכה (דהיינו די שטאט וואס דער מלך ויצט) זענען דאס רוב חכמים.

נאר דער וואס ער איז א ממונה אבער די אוצרות ער איז דווקא א תם. ווארין א חכם וויל מען ניט מאכין פאר קיין ממונה איבער די אוצרות. ווארין טאמער דורך זיין חכמה

גישקט) פאר אַ גובירניר. האט דער מלך גישקט איין אוקאז. אַז דער תם וואס ער האט נאך אים גישקט. זאל ער ווערן גובירניר.

און דער תם מוז פארין דורך דער שטאט פון דער גובירניאַ. בכּוּן זאל מען זיך שטעלין אויף די טויערין פון דער שטאט. אַז תיכּף ווי דער תם וועט אָן קומען. זאל מען אים פאַרהאַלטן. און מען זאל אים אָפּגעבין די טשין אַז ער זאל זיין גובירניר.

האט מען אזוי גיטאן. און מען איז גישטאַנען אויף די טויערין און תיכּף ווי ער איז דורך גיפארין. האט מען אים פאַרהאַלטן.

און מען האט אים גיזאַגט אַז ער איז גינאָרין גובירניר. האט ער גיפּרעגט. נאַר אָן ליצנות. האט מען אים גיענפּערט. אַוודאַי אָן שום ליצנות. איז דער תם גינאָרין תיכּף גובירניר בתּוֹקף ועוז.

און היינט אַז דאס מזל האט זיך אים שוין אויף גיהויבן. און מזל מחכים (דהיינו דאס מזל מאכט קלוג) האט ער שוין גיקריגן אַביסל הבנה (דהיינו פארשטאַנד) פון דעסט וועגין פאַרט האט ער גאר ניט גינוצט מיט זיין חכמה.

נאַר ער האט זיך גיפירט מיט זיין תמימות אזוי ווי פּריר. און ער האט גיפירט די מדינה מיט תמימות מיט אַמת. און מיט יושר. און ער האט קיין שום פאַלטשקייט און קיין עוולה ניט גיטאן קיינעם.

און אויף פּיריכץ פון אַ מדינה. באדאַרף מען קיין גרויסן שכל און קיין חכמות ניט. נאַר יושר און תמימות. אַז סע זענען גיקומען צוויי מענטשן זיך לאַדין פאַר אים. האט ער גיזאַגט דו ביסט זפאי און דו ביסט חייב.

אזוי ווי זיין תמימות און זיין אַמת איז גינען. אַן אַ שום רמאות און אָן פאַלטשקייט. און אזוי האט ער אַלץ גיפירט מיט אַמת. האט אים די מדינה זייער ליב גיהאט. און ער האט גיהאט גיטרייע יועצים וואס זיי האבן אים ליב גיהאט

זענען די שלוחים גיפארין. און זיי זענען צו זיי גיקומען. און האבן זיי אָפּ גיגעבן די בריוו. דער חכם האט אָפּ גיגעבן צום חכם. און דער תם צום תם.

און דער תם. תיכּף ווי מען האט אים אָפּ גיגעבין דעם בריוו. האט ער זיך אַנגירופן צו דעם שליח (וואס ער איז אויך גינען אַ תם. כּב"ל) וואס ער האט אים גיבראַכט דעם בריוו. איך ווייס זיך ניט וואס אין דעם בריוו שטייט. לייך אים פאַר מיר. האט ער אים גיענפּערט. איך וועל דיר זאַגן אויסין ווייניק וואס אין אים שטייט. דער מלך וויל אַז דו זאַלסט צו אים קומען

האט ער תיכּף גיפּרעגט. נאַר אָן ליצנות. האט ער אים גיענפּערט. סע איז אַ וודאַי אַמת אָן ליצנות איז ער תיכּף מלא שמחה גינאָרין און איז גילאַפין און האט גיזאַגט צום ווייב. מיין ווייב דער מלך האט נאך מיר גישקט.

האט זי אים גיפּרעגט. וואס איז דאס. נאך וואס האט ער נאך דיר גישקט. האט ער גאר קיין צייט ניט גיהאט ער זאל איר עפעס ענפּערין. און האט זיך תיכּף מורז גינען מיט שמחה און איז גיגאַנגען און האט זיך אַריין גיזעצט אין דער קאַריטע ער זאל פאַרין מיט דעם שליח.

דערווייל האט ער דאַרט דערזעהן די קליידער (וואס דער גובירניר האט גימאַכט פון זייעט וועגן און האט אַריין גלייגט אין זיין קאַריטע כּב"ל) האט ער זיך נאך מער גיפּרירט. ער האט שוין קליידער אויף. און איז זייער פּרייליך גינען.

דער ווייל האט מען דערלאנגט צום מלך מסירות אויף דעם גובירניר. באַשער ער טוט פאַלטשקייט. האט דער מלך אים מעביר גינען (פלומר אָפּ גיזעצט) האט זיך דער מלך מיישב גינען. סע איז גוט אַז סע זאל זיין אַ גובירניר אַ פּראַסט גיענשט דהיינו אַ תם. ווארין אַ תם וועט פּרין די מדינה מיט אַמת און מיט יושר. מחמת ער ווייסט ניט קיין חכמות און קיין המצאות.

איז דעם מלך גיפעלין אַז ער זאל מאכין דעם תם (דהיינו דער תם וואס ער איז דער חבר פון דעם חכם וואס דער מלך האט נאך אים

האט דער מלך אים גימאכט פאר א מיניסטער איבער אלע מיניסטאריס. און דער מלך האט גיהייסן מע זאל אים אפגעבין א באזונדערע שטאט וואס דארט זאל ער זיצן. און האט גיהייסן אז מען זאל אים אויסמויערן זייער שיינע מויערן אזוי ווי סע קער צו זיין. און האט אים גיגעבן אקטב אויף דעם אז ער זאל זיין מיניסטער.

איז אזוי גיווען מען האט אים אויס גימויערט זייער וואוילע מויערן שיינע. אין דעם אורט וואס דער מלך האט גיהייסן און ער האט אפגינמען די גדולה בתוקף.

דער חכם,

אז סע איז אים אן גיקומען דער בריוו פון דעם מלך, האט ער גיענפערט צו דעם חכם וואס ער האט גיבראכט דעם בריוו. ווארט. און נעכטיג דא איבער. וועלן מיר איבער שמוסין. און מיר וועלן זיך מיישב זיין. אויף דער נאכט האט ער גימאכט אויף אים א גרויסע סעודה. אין דעם עסן האט דער חכם (דער חבר פון דעם תם) אן גיהויבן צו קלוגן און צו קלערן מיט זיין חכמה און זיין פילוסאפיה.

און האט זיך אן גירופן און האט גיזאגט. וואס קאן דאס באטייטן. וואס אזוי א מלך זאל שיקן נאך אזוי א קליינעם מענש ווי איך בין. וואס בין איך עס. אז דער מלך זאל שיקן נאך מיר. וואס טייטש. אזוי א גרויסער מלך וואס ער האט אזוי א ממשלה און אזוי א גדולה. און איך אזוי קליין ווי איך בין א קעגין אזוי א גרויסען מלך. נא ווי גישיקט זיך דאס אין שכל אז אזוי א מלך זאל שיקן נאך מיר. איך זאל זאגן מחמת מיין חכמה. האט ער נאך מיר גישיקט. וואס טרער איך אן אקעגן דעם מלך. האט דעו דער מלך קיין חכמים ניט. און דער מלך אליין איז זיך אויף בונדאי א גרויסער חכם. און וואס איז דאס. אז דער מלך זאל נאך מיר שיקן. און ער האט זיך דרויף זייער זייער פארוואונדערט.

באמת. און מחמת ליבשאפט. האט אים איינער איין עצה גיגעבן. באשר דו וועסט זיך בונדאי מוזן קומען פאר דער מלך. ווארין ער האט זיך שוין נאך דיר גישיקט. און וידער. דער סדר איז. אז א גובינר מוז קומען פאר דעם מלך.

בכן. כאטשע דו ביסט זייער ערליך. און דער מלך וועט אין דיר ניט גיפינען קיין שום פאלטשקייט. אין זיין פיריכץ די מדינה. פון דעסטוועגין פארט סע איז אבער דער סדר פון דעם מלך. אז ער שמוסט. אז אין די רייד גייט ער אריין אין דער זייט. און הייבט אן שמוסין חכמות און לשונות.

בכן. איז שייין. און סע איז דער דרך ארץ אז דו זאלסט אים קענען ענפערין. איבער דעם איז רעכט אז איך זאל דיך אויס לערנען חכמות און לשונות. איז דאס גיפעלין דעם תם. האט ער זיך מיישב גיווען. וואס איירט עס מיה אז איך וועל מיה לערנען חכמות און לשונות. האט ער זיך גילערניט און האט מקבל גיווען חכמות און לשונות.

איז אים תיכף גיקומען אויף דעם זין דער חכם זיין חבר האט אים גיזאגט. אז סע איז ניט גימאלט בשום אופן. אז ער זאל קומען אויף זיין חכמה. האט בין איך שוין גיקומען אויף זיין חכמה. (און פון דעסט וועגן כאטשע ער האט שוין גיוואוסט חכמות. האט ער גאר נט גינצט מיט די חכמות. נאר ער האט זיך גיפירט מיט זיין תמימות אזוי ווי פריד).

דער נאך האט דער מלך גישיקט. אז דער תם דער גובינר זאל צו אים קומען. איז ער צו אים גיפארין.

האט דער מלך פרייר גישמוסט מיט דעם תם פון דעם פיריכץ פון דער מדינה. איז ער דעם מלך זייער וואויל גיפעלין. ווארין דער מלך האט גיזעהן. אז ער פירט מיט יושר און מיט גרויס אמת אן א שום עולה און גאר אן פאלטשקייט.

נאך דעם. האט דער מלך אנגיהויבן צו שמוסין חכמות און לשונות. האט אים דער תם גיענפערט אזוי ווי מען באדארף. איז דאס דעם מלך נאך פעסער גיפעלין. דער מלך האט גיזאגט. איך זעה. אז ער איז אזוי א חכם און פירט זיך פארט מיט אזוי א תמימות. איז ער דעם מלך זייער זייער וואויל גיפעלין.

נאכט פון ראש השנה.

~~~

ר' נתן האט געזאגט: "אויב עס קומען זיך צוזאם צען ברסלב'ער חסידים איז ווערט צו פארן פון אלע עקן וועלט צו אריינשטופן דעם קאפ צווישן זיי" און ער האט דאן געברענגט פונעם ראש השנה ווען עס זאמלען זיך דער גאנצער הייליגער קבוץ ווי חשוב און טייער עס איז. (שיש"ק)

דער רבי האט געזאגט: וואס אנדערע צדיקים הארעווען ביי הושענא רבא, טו איך אויף שוין דעם ערשטן אויף דער נאכט פון ראש השנה.

~~~

נאך א לשון איז דא: "מיינע לייט פאטער איך שוין די ערשטע נאכט" דאס מיינט אז דער רבי ענדיגט שוין דעם פסק דין פון זיינע מענטשן די ערשטע

די ניינטע מעשה (3) - פונעם חכם מיטן תם

- ט. האט די מדינה ליב געהאט דער תם?
 - זיי האבן אים ליב געהאט.
 - זיי האבן אים פיינט געהאט.
 - זיי האבן אים זייער ליב געהאט.
- י. האט דער תם געלערנט צום סוף חכמות?
 - יא.
 - ניין.
 - ער האט געלערנט נאר לשונות און חכמות.
- יא. פאר וואס איז זייער געפעלן דער תם פארן מלך?
 - ווייל ער פירט מיט גרויס אמת און א קיין שום עוולה
 - ווייל ער איז א חכם, און פירט זיך מיט תמימות.
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- יב. וואס האט דער מלך געמאכט פארן תם?
 - פאר א שר האצרות.
 - ער האט איבער געגעבן זיין פלאץ.
 - פאר א מיינסטער איבער אלע מיינסטערס.
- יג. וואס האט דער מלך געהייסן מען זאל בויען פארן תם?
 - מען זאל אים בויען א שיינע פאלאץ.
 - מען זאל אים בויען א פריוואטע שטוב.
 - מען זאל אויסמויערן זייער שיינע מויערן.
- יד. וואס האט דער חכם געזאגט פארן שליח פון מלך ווען ער האט אים געברענגט דאס בריוו?
 - מיט א שמחה וועל איך שוין ארויס גיין צום מלך.
 - ווייז מיר אויף אז דער מלך האט געבעטן איך זאל קומען.
 - ווארט און נעכטיג דא איבער.
- טו. וואס האט דער חכם געזאגט פארן שליח פון מלך ביי די סעודה פאר נאכט?
 - וואס אזוי א מלך זאל שיקן נאך אזא קליין מענטש ווי איך.
 - וואס אזוי א מלך זאל שיקן נאך אזא חכם ווי איך.
 - וואס אזוי א מלך זאל שיקן נאך אזא עושר ווי איך.
- טז. וואס לערנסטו זיך דערווייל פון די מעשה?
 - אז ווען דער מלך רופט קומט מען גלייך.
 - ווען דער מלך רופט קומט מען נאר מיט ישוב הדעת.

- א. וואס איז געווען א וואונדער ביים מלך?
 - אז עס איז דא אסאך מענטשן אין זיין מדינה.
 - אז די צוויי מענטשן האבן אזעלכע נעמען "חכם און תם".
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- ב. וועמען האט דער מלך געשיקט צו רופן דער תם?
 - א תם.
 - דער ממונה איבער די אוצרות.
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- ג. דער מלך האט באפוילן אז דער חכם און תם זאלן קומען צו אים אדער נישט?
 - דער מלך האט שטרענג באפוילן זיי זאלן קומען.
 - דער זאך ווענדעט זיך לויט זייער ווילן.
 - פארן חכם האט ער שטרענג באפוילן צו קומען צו אים, און פארן תם נאר אויב ער וויל.
- ד. וואס האט מען געזאגט פארן גאברניר אויפן חכם?
 - אז ער איז א ווילדער חכם און א גרויסער עושר.
 - אז ער איז א ווילדער חכם און א גרויסער דאקטער.
 - אז ער איז א גרויסער תלמיד חכם
- ה. וואס האט דער תם געזאגט ווען דער שליח פון קעניג איז געקומען?
 - ער האט געזאגט צו זיין ווייב "דער מלך האט נאך מיר געשיקט".
 - געפרעגט נאר אן ליצנות.
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- ו. וועלכע נאך שליחות האט דער קעניג געשיקט צום תם?
 - ער האט אים געשיקט א קאנווערט מיט געלט.
 - ער זאל ווערן א גאברניר.
 - ער זאל שנעל קומען צום קעניגס פאלאץ.
- ז. ווי אזוי האט דעם תם באקומען אביסל פארשטאנד?
 - ווייל ער האט אנגעהויבן צו לערנען חכמות.
 - ווייל זיין חבר דער חכם האט עס אויס געלערנט.
 - ווייל זיין מזל האט זיך אים שוין אויף געהויבן, און מוז מאכט קלוג.
- ח. ווי אזוי האט דער תם געפירט די מדינה?
 - מיט תמימות, מיט אמת און מיט יושר.
 - מיט חכמה און מיט גלוגשאפט.
 - מיט ישוב הדעת.

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

1-518-329-9149 646-518-1095

זיין משפחה כדי נישט צו דארפן זיין אזוי לאנג אליין. אויך איך האב געוואלט נעמען מיין בנ"ב. מיר זענען געווען קוים א יאר פון די תתונה און עס איז געווען נישט מער ווי רעכט צו פארן אינאיינעם. אבער כסף מנלך? ס'איז נישט קיין קליין הוצאה, אפילו נאר פאר די מינימום. נאר קארטעס און א דירה צו דינגען איז אסאך געלט. מיר האבן זיך אבער נישט דערשראקן פון דער מניעה און מתפלל געווען אז דער אויבערשטער זאל אונז העלפן אז מיר זאלן קענען אנקומען קיין אומאן אן קיין חובות.

די טעג רוקן זיך פאראויס. מען דארף שוין פאקן פעק אבער מיר בלייבן ווייטער מיט אונזער אמונה אין באשעפער אז בזכות דער הייליגער רבי וועט דער אויבערשטער העלפן אז מיר וועלן קענען אנקומען צו זיין ציון מיט אלע הוצאות געדעקט.

אינמיטן די הכנות קלינגט מיר א חבר אז ער וויל איך זאל אים העלפן אויספירן א שידוך. ער וויל אנטראגן זיין ברודער פאר איינעם אבער ער קען עס נישט טון ווייל די אנדערע צד וויל נישט הערן פון דעם שידוך. מען דארף א דרויסענדיגער מענטש וועמען די משפחה קען גוט, אז זיי זאלן זיין גרייט צו גיין צום טיש. פארשטייט זיך אז איך האב אנגענומען דעם אנבאט. כ'האב אוודאי נישט געטראכט פון די געלט. אז א איד בעט צו העלפן פאר א שידוך וועל איך זיך זיכער אנשטרענגן צו העלפן. בקיצור, נאר צו מאכן א לאנגע מעשה קורץ - מיר האבן נישט געהאט א גרינגע ארבעט. ס'איז אריבער אויף אונז שלאפלאזע נעכט און

געלט צו באצאלן פאר דיינע געברויכן? דו האסט אסאך וויכטיגערע זאכן צו טון מיט די געלט ווי פארן צו שמחות. די קינדער האבן צעריסענע שיק, מען דארף קויפן נייע קליידער א.א.וו, זיכער זענען די זאכן זייער וויכטיג אבער אז פון הימל שיקט מען געלט מיט א הזמנה צום רבי'ן קען מען דאס ניצן נאר פאר דעם צוועק.

~~~

א שידוך מן השמים

ס'איז געווען זומער, יאר תשפ"א. פאר אלע ברסלב'ער חסידים איז נאך געלעגן אין די ביינער דעם ערב ראש השנה פון א יאר פריער, ווען מען איז געשטאנען ביים גרעניץ פון אוקריינע און געווארט מיט בענקשאפט צו קענען אנקומען קיין אומאן.

אבער דאס יאר האט קיינער נישט געוואלט פארלירן די געלעגענהייט. קינד און קייט האבן זיך געפאקט פעק און ג-ע-פ-א-ר-ן... וואו אהין? מען ווייסט נישט. קודם פארט מען קיין אומאן און נאכדעם וועט מען שוין זען ווי זיך אן עצה צו געבן. ס'איז געווען א בחינה פון נעשה ונשמע, מען האט געטון און נאכדעם געהערט. קודם איז מען אנגעקומען צום רבי'ן און נאכדעם איז מען געוואר געווארן ווי אזוי מען וועט איבער לעבן די עטליכע וואכן ביז נאך ראש השנה.

ווער עס האט געקענט האט מיטגענומען

אסאך קאפ ווייטאג אבער אין ענדע האט מען געבראכן טעלער; דער שידוך איז בס"ד אויסגעפירט געווארן. איך קום צום תנאים און דער מחותן קומט מיר אנטקעגן מיט מזומן אין האנט אריין. איך האב זיך בכלל נישט געראכטן אויף דעם און נישט געטראכט אז ער וועט מיר גלייך באצאלן. דער שידוך איז געווען באשערט מן השמים און אויך אז דער חבר זאל מיר משדך זיין מיט יענעם צו זיין דער שדכן...

געלט איז שוין דא, יעצט דארף איך א דירה וואו איינצושטיין. און דער אויבערשטער האט מיר דא אויך געהאלפן און כ'האב געטראפן א פיינע דירה ממש נאנט צום ציון פאר זייער א ביליגער פרייז. אינצווישן האט מיר א שכן געבעטן אויב איך וויל פארדינגן מיין דירה פאר חוץ לארצ'דיגע געסט וואס קומען זיך משתתף זיין ביי זיין שמחה. פארשטייט זיך אז איך האב

המשך פון זייט 2

דעם רבי'נס לייב

ווען דער טאטע האט באקומען דעם ווייטאגליכע בריוו, האט ער צאמגענומען א מגין ברסלב'ער אידן, און זיך געאייילט צום ציון מיט צעגאסענע תפלות פארן וואוילזיין פונעם קינד. ווי נאר זיי האבן געענדיגט דאווענען פון טיפעניש פון הארץ, רופט זיך דער טאטע און: "זאלט איר וויסן, אין דעם מינוט גייט שוין מיין קינד!"

ווי עס איז שפעטער קלאר געווארן, איז די מאמע אהיימגעקומען אין דער זעלבער צייט ווען דער טאטע האט פארגאסן די טרערן ביים ציון. יחזקאל'ע, וועלכע איז ביז יעצט געזעצן אומבאוועגליך, האט זיך פלוצלינג אנגערופן:

גלייך מסכים געווען. אז דער אויבערשטער שיקט מיר אריין א מצוה אין טיר און כ'קען נאך האבן ריוח דערביי איז עס ממש א גאלדענע געלעגענהייט.

ב"ה מיר זענען אנגעקומען קיין אומאן בשלום. ס'איז נישט גרינג געווען פאר די משפחות דארט, מען האט זיך געמוטשעט מיט יעדע זאך; עס האט זיך געקענט מאכן צייטן ווען ס'איז בכלל נישט געווען קיין וואסער, און אויב מען האט שוין יא געהאט געהעריג וואסער האט מען נישט געהאט קיין הייס וואסער זיך ארומצואוואשן, די לעקטער האט געפלאצט יעדע מינוט, אבער ווער ס'איז דארט געווען איז געווען גליקליך און צופרידן צו קענען זיין ביים רבי'ן גענוג פרי. עס האט זיך געשפירט ווי גן עדן אויף דער וועלט. א איד האט זיך אויסגעדריקט: "איך ווייס נישט אויב אין גן עדן איז דא אזא גן עדן!"...

"מאמע, האלט מיר". די מאמע האט אן טראכטן וואס זי זאגט, זיך אנגערופן: "קום צו מיר, וועל איך דיר האלטן". דאס אומגלויבליכע איז דאן געשען, יחזקאל האט זיך אליין אויפגעשטעלט און צוגעגאנגען צו דער מאמע אינגאנצן אליין. ער איז געזונט געווארן אויף א וואונדערליכע אופן. אין זיינע שפעטערדיגע יארן איז ער באוואוסט געווען אלס א טאנצער, וועלכער מאכט פרייליך אויף חתונות און שמחות. א הייסע תפלה ביים רבי'נס ציון האט געברענגט אזא נס!

(די וואונדערליכע מעשה האט פארציילט די רעביצין פון ר' יענקעלע גאלינסקי, טאכטער פון ר' חיים בנ'מיון.)

המשך אי"ה קומענדיגע וואך

באשעפער אויסמעקן אלע אונזערע זינד און מיר זאלן נישט פארגעסן פון היינט און ווייטער צו בעטן פון באשעפער מיר זאלן זיך קענען פארבעסערן מיט וואס מען קען. עס זאל שוין מקום ווערן די געבעט "השיבנו ה' אליך ונשובה, חדש ימינו כקדם, אמן".

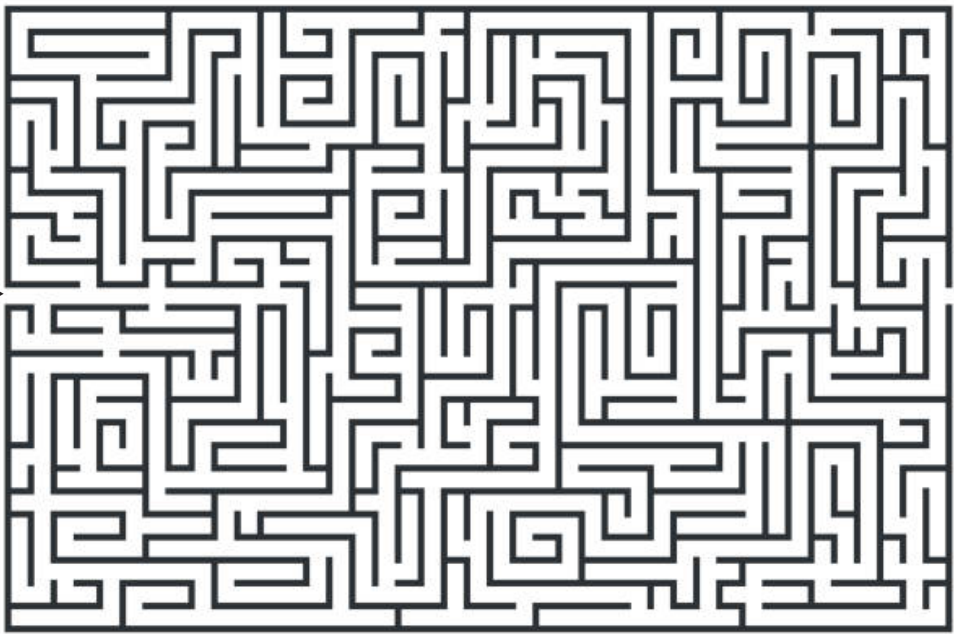
[דער רבי זאגט אז מען זאל לערנען און מקיים זיין די דרייצן מדות של רחמים. אין ספר 'תמר דבורה' פון הייליגן רמ"ק - רבי משה קורדוויירי זצ"ל לערנט ער אויס וואס עס מיינט די אלע מדות דערנאך לערנט ער אויס וויאזוי צו טון און זיך פירן און גיין אין די וועגן כפיכול פון באשעפער - ולדבקה בו, גיין אין די וועגן פון השם יתברך אזוי ווי דער באשעפער באזוכט קראנקע און איז גומל חסד, א.א.וו.]

א ליכטיגן פרייליכן שבת.

וועט איינער זאגן: "איך בין ליידער גאר שוואך סיי אין רוחניות און אויך אין גשמיות, עס איז מיר זייער שווער, איך פארמאג נישט די כוחות צו מעביר זיין אויבן די דרייצן מדות של רחמים?" דערפאר גלייך נאך סליחות זאגן מיר "מהר יקדמונו רחמיה פי דלוננו מאד", מיר זענען זייער ארעם, מיר בעטן זיך ביי דיר געטרייער פאטער, מיט דיין רחמנות דערבארים זיך אויף אונז, אבינו מלכנו חננו ונננו כי אין בנו מעשים, עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו.

דער אויבערשטער זאל העלפן אז בזכות שבת קודש - אזוי ווי מען הייבט אן דעם פזמון במוצאי מנוחה קודמנה תחלה - און בזכות די צדיקים וועלכע זענען א בחינה פון שבת, זאל אונז דער

שפואלי איז אויפן וועג קיין אופאן, ער האט פארלוירן זיין ספר הפדות וואס ער וויל ענדיגן בעז"ה ביז יום כיפור, קענסטו אים העלפן טרעפן דאס ספר?...

אַרײַפֿאַפֿט אױפֿן באַן

מִקְרַב גֶעווען!

דעם זומער תרע"ד, האט אויסגעפלאצט די ערשטע וועלט מלחמה - די גרויסע וועלטס קריג, ממילא זענען זיך אלע צעלאפן - ס'איז געווארן אויס ישיבה, ווייטער האט דער איציקל די גאנצע ישיבה מקרב געווען צו אונז [ברסלב].

בין איד גארנישט געווען אזא מקורב, ביי מיר איז נאכנישט געווען דאס התקרבות אזוי גרויס, א 'אינגעלע' האט מיר מקרב געווען און שוין.

אז ס'איז געווארן די מלחמה, האבן מיר ביידע געוואלט פארן קיין אומאן - איד מיט איציקל, די מלחמה איז שוין געווען, ווער האט געקענט פארן?!

למעשה בין איד אליין געפארן קיין אומאן! ווען איד בין אנגעקומען אין ווארשע אויפן וועג צו אומאן בין איד געווארן נישט געזונט, איד האב נישט געקענט גיין, האב איד מיר אוועקגעלייגט אויף דער ערד, אלעס האט אין מיר אינעווייניג געברענגט, און דא וואוינט מיינער א ברודער - א גרויסער עושר, און איד בין אזוי נישט געזונט, אויב וועל איד אריינגיין צום ברודער וועל איד נישט קענען פארן קיין אומאן, ער וועט מיר שוין נישט לאזן פארן!

בין איד אריינגעגאנגען צו יענקל כהן'ס טאטע [ר' יעקב זאב בארזעסקין], איד בין אריינגעגאנגען צו אים אין שטוב אריין. ער האט געוואוינט אין ווארשע - יא, יצחק גרשון בארזעסקי.

המשך קומענדיגע וואך בעז"ה

ר' לוי יצחק דערצייילט פון זיין ערשטע נסיעה קיין אומאן אויף ראש השנה, אלס בחור, ביים ערשטן וועלטס קריג.

איד בין געווען דער ערשטער ראש השנה אין אומאן יאר תרע"ה, ערב ראש חודש אלול, האב איד געזאגט יום כפור קטן אין פולנאה, און שבת דערנאך האב איד געהאלטן אין בארדיטשוב, ס'איז געווען אנהייב אלול.

איד בין אויך נישט געווען אזא גרויסע חסיד פריער, עס מאכט זיך איינער אז ער ווערט מקורב מיט א גרויסן ברען, אבער איד בין נישט געווען קיין גרויסער חסיד.

"איציקל אטוואצקער" - ער איז געקומען אין ישיבה אלס תלמיד לערנען, און ער איז געווען אין אומאן פורים. און ראש השנה יאר תרע"ד, איז ער נישט געווען.

דעם זומער איז ער געקומען אין ישיבה אריין, ער איז געקומען - א קליין אינגעלע, אלט געווען זעכצן יאר א יפה תואר, א יפה מראה איז געווען דאס פנים זיינס, און אז ער האט געדאוונט האט מען געזעהן דאס אינגל שיינט ביים דאווענען!

דער משגיח איז געווען א גדול - דער משגיח - אלע האבן געהאט התפעלות פון איציקל, א אינגעלע, א קאפ, א בעל מלאכה, און דערצו א למדן, א קינד פון זעכצן יאר, ער איז געווען יונגער פון מיר, און א ברסלב'ער חסיד!

און ער האט דער גאנצער ישיבה מקרב געווען! דער גאנצער ישיבה האט ער מקרב געווען! ישראל כהן עזריאל השלום - אלעמען האט ער

תלמיד: וואס קאנט זיך דארט?

מנהל: א געשמאקע מתמידים פאר די טייערע קינדער

תלמיד: איך בין שוין זייער נייגעריג

מנהל: יא יא, ווארט נאך אביסל, עס האלט שוין בעז"ה ביי די לעצטע פאזע

תלמיד: אה, ווען וועט עס זיין גרייט?

מנהל: מיר פארן דאך בעז"ה קיין אומאן צום הייליגן רבי'ן, דער רבי האט געזאגט "איך וועל אויספירן און ענדיגן", ביים רבי'ן וועט זיך אויסקלארן די לעצטע פרטים.

בעז"ה נאך ראש השנה וועלן מיר ארויסגעבן די פונקטליכע אננווייזונגען ווי אזוי זיך איינצושרייבן, א.א.וו.

תלמיד: איך קען שוין קוים ווארטן

מנהל: דער רבי האט אונז געלערנט די הויפט עצה פון תפלה. לאמיר בעטן פאר א נייע אויסגעלייזטע יאר, א יאר פון התקרבות להשם, התקרבות לצדיק, לערנען צוזאמען די עצות פון רבי'ן מיט אהבת חברים, ביז מען וועט זוכה זיין צום מלוך על כל העולם כולו בכבודך, בב"א.

תלמיד: יא, איך גיי טאקע מתפלל זיין, א גוט געבענטש יאר פאר אלע חברים